

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาเชิงเปรียบเทียบการสร้างสรรค์โฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ มีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางและเปรียบเทียบการใช้จุดขาย (Positionings) การใช้จุดเว้าวอน (Appeals) และการใช้ภาพโฆษณา (Advertising Visualizations) ในสื่อโฆษณาประเภทสิ่งพิมพ์สำหรับสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ ซึ่งได้ดำเนินการวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีการวิจัยในบทที่ 3 ซึ่งได้คัดเลือกผลงานโฆษณาสำหรับสินค้า ในระยะเวลา 7 ปี (ค.ศ. 2000 – 2006) จากผลงานโฆษณาของสถาบัน Luzer's Int'l Archive ผ่านทางเว็บไซต์ www.luzersarchive.com

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างนั้นจะคัดเลือกเฉพาะผลงานโฆษณาสินค้าเพียงอย่างเดียว ไม่รวมบริการจากหมวดหมู่ที่ได้แบ่งแยกไว้แล้วของทางเว็บไซต์ www.luzersarchive.com จำนวนทั้งหมด 21 หมวดหมู่ โดยจะแบ่งหมวดหมู่ออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนของสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และส่วนของสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ โดยจะแบ่งตามหลักทฤษฎีจากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในบทที่ 2 แล้วจึงค่อยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องจากแบบสอบถามอีกครั้ง ผู้วิจัยได้หยิบผลงานโฆษณาชิ้นแรกในแต่ละหมวดของแต่ละฉบับในแต่ละปีจากเว็บไซต์ดังกล่าว โดยหากผลงานโฆษณามีปัญหา ผู้วิจัยก็จะหยิบผลงานโฆษณาในลำดับถัดไปขึ้นมาแทน ได้จำนวนผลงานโฆษณาของสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง 284 ผลงาน จำนวนผลงานโฆษณาของสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ 127 ผลงาน หลังจากนั้นใส่หมายเลขเรียงลำดับไว้ที่ผลงานโฆษณาทุกผลงาน แล้วได้ทำการสุ่มหยิบเลือกผลงานโฆษณาแบบคัดออกประเภทละ 100 ผลงาน รวมทั้ง 2 ประเภท จะมีผลงานโฆษณาทั้งหมด 200 ผลงาน โดยวิเคราะห์ในรายละเอียด 2 แบบ ซึ่งมีรายละเอียดและผลการวิเคราะห์ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์โดยแยกแต่ละหัวข้อคำถาม
- 4.2 การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบตามประเภทของระดับความเกี่ยวพัน

4.1 การวิเคราะห์โดยแยกแต่ละหัวข้อคำถาม

เป็นการวิเคราะห์เพื่อให้ได้คำตอบโดยแยกวิเคราะห์ตามแต่ละหัวข้อคำถามในแบบสอบถาม แบบไม่เกี่ยวข้องกัน โดยวิเคราะห์จากคำตอบของแบบสอบถามทั้ง 4 คำถาม แล้วนำคำตอบที่ได้จากทุกผลงานโฆษณามารวมกัน โดยแสดงออกมาเป็นค่าจำนวนชิ้นผลงาน และค่าร้อยละ แล้วจึงจัดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย เพื่อหาวิธีการที่มีการใช้มากที่สุด มีรายละเอียดดังนี้

- 4.1.1 การวิเคราะห์เพื่อหาระดับความเกี่ยวพันของสินค้าของผลงานโฆษณาในแต่ละชิ้น โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง (High Involvement Products) และสินค้า

ที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement Products) ด้วยคำถามที่ 1

- 4.1.2 การวิเคราะห์หาลักษณะการใช้จุดขาย (Positionings) ของผลงานโฆษณาในแต่ละชั้น โดยนำมาวิเคราะห์ด้วยคำถามที่ 2 ว่ามีลักษณะแบบใด
- 4.1.3 การวิเคราะห์หาลักษณะการใช้จุดเว้าวอน (Appeals) ของผลงานโฆษณาในแต่ละชั้น โดยนำมาวิเคราะห์ด้วยคำถามที่ 3 ว่ามีลักษณะแบบใด
- 4.1.4 การวิเคราะห์หาลักษณะวิธีการใช้ภาพโฆษณา (Advertising Visualizations) ของผลงานโฆษณาในแต่ละชั้น โดยนำมาวิเคราะห์ด้วยคำถามที่ 4 ว่ามีลักษณะแบบใด

4.1.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า

ผลการวิจัยเพื่อคัดแยกกลุ่มตัวอย่างผลงานโฆษณาตามประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้าได้รับการยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน ด้วยคำถามที่ 1 ในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การวัดความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการคัดเลือกเฉพาะผลงานโฆษณาที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันอย่างน้อย 4 ท่าน จึงถือได้ว่าเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ ซึ่งได้ผลการคัดแยกดังนี้

ตารางที่ 9 ผลการวิจัยเรื่องระดับความเกี่ยวพันของสินค้าโดยการจัดเรียงตามลำดับ

ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า (Involvement Level Products)	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	คัดเลือกโดย ผู้เชี่ยวชาญ (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
ระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement)	100	122	61
ระดับความเกี่ยวพันสูง (High Involvement)	100	78	39
รวม	200	200	100

ผลจากการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิได้ผลงานโฆษณาซึ่งแบ่งตามประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้าเป็น 2 ประเภท ซึ่งเรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้

1. ประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำมี 122 ชิ้น (61 %)
2. ประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงมี 78 ชิ้น (39 %)

ซึ่งในการวิจัยนี้ผลงานโฆษณาประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำมีจำนวนมากกว่าประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงอยู่ 44 ชิ้น

จากตารางนั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิได้มีความเห็นในผลงานโฆษณาจำนวน 22 ชิ้น ไม่ตรงกับผู้วิจัย ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้สุ่มเลือกออกมาอย่างละ 100 ชิ้นของแต่ละประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้านั้น จากการตรวจสอบแบบสอบถามพบว่าในกลุ่มตัวอย่างประเภทของระดับความเกี่ยวพันสูงนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นไม่ตรงกับผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิจำนวน 24 ชิ้น โดยแยกเป็นหมวดดังนี้

1. หมวดสินค้าที่ให้ความบันเทิง (Entertainment) 1 ชั้น
2. หมวดสินค้าเกี่ยวกับเด็ก (Children) 1 ชั้น
3. หมวดเครื่องสำอาง (Cosmetics) 7 ชั้น
4. หมวดสินค้าแฟชั่น (Fashion) 1 ชั้น
5. หมวดอุปกรณ์ที่ใช้ในอุตสาหกรรม (Industrial Equipment) 1 ชั้น
6. หมวดอาหารสัตว์ (Pet Food) 4 ชั้น
7. หมวดเภสัชภัณฑ์ (Pharmaceuticals & OTC) 7 ชั้น
8. หมวดอุปกรณ์กีฬา (Sports) 2 ชั้น

และในประเภทความเกี่ยวพันต่ำจำนวน 2 ชั้น โดยแยกเป็นหมวดดังนี้

1. หมวดสินค้าเกี่ยวกับเด็ก (Children) 1 ชั้น
2. หมวดเภสัชภัณฑ์ (Pharmaceuticals & OTC) 1 ชั้น

ซึ่งข้อมูลจากตารางไม่ได้เป็นการแสดงให้เห็นว่าผลงานโฆษณาสินค้าประเภทระดับความเกี่ยวข้องต่ำมีจำนวนสูงกว่าผลงานโฆษณาสินค้าประเภทระดับความเกี่ยวข้องสูงในตลาดแต่อย่างใด

4.1.2 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการใช้จุดขาย

ผลการวิเคราะห์หาลักษณะของการใช้จุดขาย ได้รับการยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิทั้ง 7 ท่าน ด้วยคำถามที่ 2 ในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การวัดความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการคัดเลือกเฉพาะผลงานโฆษณาที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันอย่างน้อย 4 ท่าน จึงถือได้ว่าเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ โดยผลที่ได้นั้นจะนำมาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งได้ผลการคัดแยกดังนี้

ตารางที่ 10 ผลการวิจัยเรื่องจุดขายโดยการจัดเรียงตามลำดับ

ลำดับที่	จุดขาย (Positionings)	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
1	จุดขายด้านคุณสมบัติของสินค้า (Product Attributes Positioning)	99	49.5
2	จุดขายด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ (Consumer Benefits Positioning)	38	19
3	จุดขายด้านผู้ใช้สินค้า (Brand or Product User Positioning)	9	4.5
4	จุดขายด้านการใช้งานของสินค้า (Specific Use or Application Positioning)	6	3
5	จุดขายด้านราคาหรือคุณภาพของสินค้า (Price or Quality Positioning)	1	0.5
6	จุดขายด้านคู่แข่ง (Competitor Positioning)	0	0
7	อื่นๆ	0	0
รวม		153	76.5
ผลงานที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้		47	23.5
รวมทั้งสิ้น		200	100

ผลจากการวิเคราะห์หาลักษณะของการใช้จุดขาย โดยยังมีได้แบ่งแยกตามประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้า ซึ่งมีลักษณะของการใช้จุดขาย 7 ประเภท ซึ่งเรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้

1. จุดขายด้านคุณสมบัติของสินค้า (Product Attributes Positioning) 99 ชิ้น (49.5%)
2. จุดขายด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ (Consumer Benefits Positioning) 38 ชิ้น (19%)
3. จุดขายด้านผู้ใช้สินค้า (Brand or Product User Positioning) 9 ชิ้น (4.5%)
4. จุดขายด้านการใช้งานของสินค้า (Specific Use or Application Positioning) 6 ชิ้น (3%)
5. จุดขายด้านราคาหรือคุณภาพของสินค้า (Price or Quality Positioning) 1 ชิ้น (0.5%)
6. จุดขายด้านคู่แข่ง (Competitor Positioning) 0 ชิ้น (0%)

ทั้งนี้ยังมีผลงานอีก 47 ชิ้น (23.5%) ที่ไม่สามารถสรุปผลวิเคราะห์ได้เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในผลงานโฆษณาสินค้าประเภทสื่อสิ่งพิมพ์นิยมใช้จุดขายด้านคุณสมบัติของสินค้า เนื่องจากเป็นจุดขายที่สามารถขายลักษณะเด่นทางกายภาพของสินค้าให้ผู้บริโภคได้รับทราบได้โดยตรง และเป็นสิ่งที่จับต้องได้ ทำให้เป็นวิธีการที่สามารถสื่อสารกับผู้บริโภคได้ง่ายกว่าจุดขายประเภทอื่น

4.1.3 ผลการวิเคราะห์ลักษณะการใช้จุดเว้าวอน

ผลการวิเคราะห์หาลักษณะของการใช้จุดเว้าวอน ได้รับการยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ด้วยคำถามที่ 3 ในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การวัดความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการคัดเลือกเฉพาะผลงานโฆษณาที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันอย่างน้อย 4 ท่าน จึงถือได้ว่าเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ โดยผลที่ได้นั้นจะนำมาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งได้ผลการคัดแยกดังนี้

ตารางที่ 11 ผลการวิจัยเรื่องจุดเว้าวอนโดยการจัดเรียงตามลำดับ

ลำดับที่	จุดเว้าวอน (Appeals)	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
1	จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - อารมณ์ขัน (Emotional - Humor Appeal)	69	34.5
2	จุดเว้าวอนด้านเหตุผล (Rational Appeal)	65	32.5
3	จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - เพศ (Emotional - Sex Appeal)	21	10.5
4	จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - ความกลัว (Emotional - Fear Appeal)	1	0.5
5	อื่นๆ	0	0
รวม		155	77.5
ผลงานที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้		45	22.5
รวมทั้งสิ้น		200	100

ผลจากการวิเคราะห์หาลักษณะของการใช้จุดเว้าวอน โดยยังมีได้แบ่งแยกตามประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้า ซึ่งมีลักษณะของการใช้จุดเว้าวอน 5 ประเภท ซึ่งเรียงตามลำดับมากไปหาน้อยดังนี้

1. จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - อารมณ์ขัน (Emotional - Humor Appeal) 99 ชิ้น (49.5%)
2. จุดเว้าวอนด้านเหตุผล (Rational Appeal) 38 ชิ้น (19%)
3. จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - เพศ (Emotional - Sex Appeal) 9 ชิ้น (4.5%)
4. จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - ความกลัว (Emotional - Fear Appeal) 6 ชิ้น (3%)

ทั้งนี้ยังมีผลงานอีก 45 ชิ้น (22.5%) ที่ไม่สามารถสรุปผลวิเคราะห์ได้เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน

จากตารางแสดงให้เห็นว่าในผลงานโฆษณาสินค้าประเภทสื่อสิ่งพิมพ์นิยมใช้จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ขันและจุดเว้าวอนทางด้านอารมณ์เป็นหลัก เนื่องจากอารมณ์ขันเป็นการสร้างความสนุก ความเพลิดเพลิน ไปจนถึงความสุขให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งจะทำให้เกิดความประทับใจ จึงเป็นการง่ายที่จะสร้างความใกล้ชิดระหว่างสินค้าและผู้บริโภค ส่วนจุดเว้าวอนด้านเหตุผลที่สังเกตจากตัวเลขพบว่ามียุทธศาสตร์ที่ใกล้เคียงกับจุดเว้าวอนด้านอารมณ์ขัน เป็นเพราะโฆษณาทุกชิ้นจำเป็นต้องมีการใช้จุดเว้าวอนทางด้านเหตุผลและด้านอารมณ์ร่วมกัน

เสมอ แต่จะให้ค่าความสำคัญในสัดส่วนที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับแต่ละกลยุทธ์ของนักโฆษณา เหตุที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะสมองของคนแบ่งออกเป็น 2 ซีก ซีกซ้ายจะเกี่ยวข้องกับด้านเหตุผล และซีกขวาก็เกี่ยวข้องกับด้านอารมณ์ หากทำโฆษณาที่ให้ผู้บริโภคใช้สมองซีกขวาซีกเดียวในการรับรู้ก็จะทำให้เกิดความไม่น่าเชื่อถือ หรือหากทำโฆษณาที่ใช้สมองซีกซ้ายในการรับรู้ก็จะทำให้สินค้านั้นไม่มีความน่าสนใจ และหากนำจำนวนตัวเลขมารวมกันโดยแยกเป็นจุดเว้าวอนด้านเหตุผล และจุดเว้าวอนด้านอารมณ์ก็จะพบว่าจุดเว้าวอนด้านอารมณ์มีค่าที่สูงกว่า เพราะสินค้าประเภทเดียวกันในปัจจุบันนั้นมีคุณสมบัติที่ใกล้เคียงกันแทบไม่มีความแตกต่างในเรื่องคุณสมบัติ ดังนั้นเพื่อสร้างความแตกต่างให้กับสินค้าจึงได้นิยมใช้จุดเว้าวอนด้านอารมณ์มากกว่าจุดเว้าวอนด้านเหตุผล

4.1.4 ผลการวิเคราะห์ลักษณะรูปแบบการใช้ภาพโฆษณา

ผลการวิเคราะห์หารูปแบบของการใช้ภาพโฆษณา ได้รับการยืนยันโดยผู้เชี่ยวชาญที่ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ด้วยคำถามที่ 4 ในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การวัดความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยการคัดเลือกเฉพาะผลงานโฆษณาที่ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันอย่างน้อย 4 ท่าน จึงถือได้ว่าเป็นคำตอบที่น่าเชื่อถือ โดยผลที่ได้นั้นจะนำมาเรียงลำดับจากมากไปน้อย ซึ่งได้ผลการคัดแยกดังนี้

ตารางที่ 12 ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้ภาพโฆษณาโดยการจัดเรียงตามลำดับ

ลำดับที่	รูปแบบการใช้ภาพโฆษณา (Advertising Visualizations)	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
1	การใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องราว (Telling story)	29	14.5
2	การใช้ภาพที่โอ้อวดเกินความจริง (Exaggeration)	23	11.5
3	การใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย (Metaphor and Analogy)	13	6.5
4	การใช้ภาพการเล่นและการล้อเลียน (Spoof and Parody)	6	3
5	การใช้ภาพที่มีความเหนือจริง (Surrealist)	5	2.5
6	การใช้ภาพแบบ 2 ความหมาย (Double meaning)	3	1.5
7	การใช้ภาพที่มีการผสมรวมกันหรือการเชื่อมโยง (Mixing and Matching)	3	1.5
8	การใช้ภาพการซ้ำและการเพิ่มจำนวน (Repetition and Accumulation)	2	1
9	การใช้ภาพที่ดูก้าวร้าวและน่าตกใจ (Provocation and Shock)	2	1
10	การใช้ภาพที่ขัดแย้งหรือภาพลวงตา (Paradox or Illusion)	1	0.5
11	การใช้ภาพที่เปลี่ยนมุมมองใหม่ (Change the new perspective)	1	0.5
12	การใช้ภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะสินค้า (Change the product)	1	0.5
13	การใช้ภาพที่ใช้มุมมองตรงกันข้าม (Opposite View)	0	0
14	อื่นๆ	0	0

รวม	89	44.5
ผลงานที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้	111	55.5
รวมทั้งสิ้น	200	100

ผลจากการวิเคราะห์หาลักษณะของการใช้ภาพโฆษณา โดยยังมีได้แบ่งแยกตามประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้า ซึ่งมีลักษณะของการใช้ภาพโฆษณา 14 ประเภท ซึ่งเรียงตามลำดับมากไปหาน้อย ดังนี้

1. การใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องราว (Telling story) 29 ชิ้น (14.5%)
2. การใช้ภาพที่โอ้อวดเกินความจริง (Exaggeration) 23 ชิ้น (11.5%)
3. การใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย (Metaphor and Analogy) 13 ชิ้น (6.5%)
4. การใช้ภาพการล้อเล่นและการล้อเลียน (Spoof and Parody) 6 ชิ้น (3%)
5. การใช้ภาพที่มีความเหนือจริง (Surrealist) 5 ชิ้น (2.5%)
6. การใช้ภาพแบบ 2 ความหมาย (Double meaning) 3 ชิ้น (1.5%)
7. การใช้ภาพที่มีการผสมรวมกันหรือการเชื่อมโยง (Mixing and Matching) 3 ชิ้น (1.5%)
8. การใช้ภาพการซ้ำและการเพิ่มจำนวน (Repetition and Accumulation) 2 ชิ้น (1%)
9. การใช้ภาพที่ดูก้าวร้าวและน่าตกใจ (Provocation and Shock) 2 ชิ้น (1%)
10. การใช้ภาพที่ขัดแย้งหรือภาพลวงตา (Paradox or Illusion) 1 ชิ้น (0.5%)
11. การใช้ภาพที่เปลี่ยนมุมมองใหม่ (Change the new perspective) 1 ชิ้น (0.5%)
12. การใช้ภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะสินค้า (Change the product) 1 ชิ้น (0.5%)

ทั้งนี้ยังมีผลงานอีก 111 ชิ้น (55.5%) ที่ไม่สามารถสรุปผลวิเคราะห์ได้เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน

จากตารางนี้แสดงให้เห็นได้ว่าข้อมูลที่ไดมานี้ยังไม่ใช่คำตอบที่จะใช้แทนกลุ่มประชากรทั้งหมดได้ดีเท่าใดนัก จำนวนตัวเลขที่ออกมามีค่ากระจายกันมากเกินไปจนไม่สามารถสรุปเป็นคำตอบที่ดีได้ แต่หากจะวิเคราะห์ตามตารางนี้ จะพบว่าวิธีการใช้ภาพโฆษณาที่มีการเล่าเรื่องนั้นเป็นคำตอบที่มีตัวเลขสนับสนุนมากที่สุด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างผลงานโฆษณาที่นำมาจากเว็บไซต์ของสถาบัน Luzer's Int'l Archive นั้นผลงานโฆษณาส่วนใหญ่จะเป็นโฆษณาที่ได้รับรางวัล และวิธีการใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องมักเป็นวิธีการที่มักจะได้รับรางวัลเสมอ เนื่องจากเป็นวิธีการที่ยากที่สุดเนื่องจากต้องใช้ภาพที่เป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันจริงๆ โดยปราศจากการตกแต่งภาพทั้งสิ้น ส่วนวิธีการใช้ภาพแบบโอ้อวดเกินจริงและการอุปมาอุปไมยนั้นเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการทำโฆษณาสินค้าประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ เนื่องจากเป็นวิธีการที่สามารถขยายจุดเด่นหรือคุณสมบัติของสินค้าให้ผู้บริโภครับรู้ได้อย่างชัดเจน

4.2 การวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบตามประเภทของระดับความเกี่ยวพัน

ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบระหว่างประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ โดยแยกวิเคราะห์ตามแต่ละหัวข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยการแสดงออกมาเป็นค่าจำนวนชิ้นผลงาน และค่าร้อยละ โดยไม่มีการเรียงลำดับ แต่จะสรุปแสดงออกมาตอนล่างของตาราง ซึ่งมีจำนวนชิ้นผลงานทั้งหมด 200 ชิ้น แยกออกตามประเภทของระดับความเกี่ยวพันของสินค้า ดังนี้

1. สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง มีจำนวน 78 ชิ้น
2. สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ มีจำนวน 122 ชิ้น

โดยในการวิเคราะห์นั้นจะแยกวิเคราะห์ตามแต่ละหัวข้อคำถาม ซึ่งมี 3 หัวข้อ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบลักษณะการใช้จุดขายในประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ
2. ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบลักษณะการใช้จุดแว้วอนในประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ
3. ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบรูปแบบของการใช้ภาพโฆษณาในประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ

4.2.1 ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบลักษณะการใช้จุดขายในประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ

ตารางที่ 13 ผลการวิจัยเรื่องจุดขายโดยการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ

ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า (Involvement Level Products)	ระดับความเกี่ยวพันสูง (High Involvement)		ระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement)	
	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
จุดขายด้านคุณสมบัติของสินค้า (Product Attributes Positioning)	44	56.41	55	45.08
จุดขายด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ (Consumer Benefits Positioning)	6	7.69	32	26.23
จุดขายด้านการใช้งานของสินค้า (Specific Use or Application Positioning)	3	3.65	3	2.46
จุดขายด้านราคาหรือคุณภาพของสินค้า (Price or Quality Positioning)	1	1.28	0	0
จุดขายด้านผู้ใช้สินค้า (Brand or Product User Positioning)	6	7.69	3	2.46
จุดขายด้านคู่แข่ง (Competitor Positioning)	0	0	0	0
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	60	76.92	93	76.23
ผลงานที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้	18	23.08	29	23.77
รวมทั้งสิ้น	78	100	122	100

จากตารางสามารถสรุปผลออกมาโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย โดยแยกเป็นจุดขายของแต่ละประเภทของระดับความเกี่ยวพันสินค้า ออกมาเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 14 สรุปผลการวิจัยเรื่องจุดขายโดยการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำโดยการจัดเรียงตามลำดับ

ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า (Involvement Level Products)	ลำดับความนิยมในการใช้ประเภทของจุดขาย (Positionings)
ระดับความเกี่ยวพันสูง (High Involvement)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านคุณสมบัติของสินค้า (Product Attributes Positioning) 2. ด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ (Consumer Benefits Positioning) ด้านผู้ใช้สินค้า (Brand or Product User Positioning) 3. ด้านการใช้งานของสินค้า (Specific Use or Application Positioning) 4. ด้านราคาหรือคุณภาพของสินค้า (Price or Quality Positioning)
ระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ด้านคุณสมบัติของสินค้า (Product Attributes Positioning) 2. ด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ (Consumer Benefits Positioning) 3. ด้านผู้ใช้สินค้า (Brand or Product User Positioning) ด้านการใช้งานของสินค้า (Specific Use or Application Positioning)

จากตารางจะสังเกตเห็นว่าระดับของความเกี่ยวพันสินค้าทั้ง 2 ประเภทนี้ สามารถวิเคราะห์ได้ว่าโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับสินค้าทั้งที่เป็นแบบระดับความเกี่ยวพันสูงและระดับความเกี่ยวพันต่ำนิยมขายจุดเด่นของสินค้าทางด้านคุณสมบัติทางกายภาพเหมือนกัน เพราะเป็นจุดขายที่สามารถสื่อสารให้แก่ผู้บริโภคได้โดยตรง และเป็นสิ่งที่จับต้องได้ (Tangible Benefit) ทำให้เกิดการรับรู้ที่ง่ายกว่าการใช้จุดขายประเภทอื่นสำหรับจุดขายที่ได้รับความนิยมรองลงมาคือ จุดขายด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับ ซึ่งในสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงจะนิยมใช้จุดขายด้านผู้ใช้สินค้าในระดับที่เท่ากันด้วย แต่หากสังเกตที่ประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำความนิยมในการใช้จุดขายด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับจะมีความนิยมที่มากกว่าสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง เนื่องจากสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำมักเป็นสินค้าที่ไม่ได้มีคุณสมบัติมากมาย และมักเป็นสินค้าที่ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันในประเภทนั้น ทำให้การใช้จุดขายทางด้านคุณสมบัติของสินค้าอาจไม่ทำให้ผู้บริโภคเห็นถึงความแตกต่างของสินค้า จึงได้หันไปใช้จุดขายด้านประโยชน์ที่ผู้บริโภคได้รับซึ่งสามารถพูดถึงประโยชน์ที่แตกต่างให้ผู้บริโภคได้รับทราบได้

4.2.2 ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบลักษณะการใช้จุดเว้าวอนในประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวข้องสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวข้องต่ำ

ตารางที่ 15 ผลการวิจัยเรื่องจุดเว้าวอนโดยการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวข้องสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวข้องต่ำ

ระดับความเกี่ยวข้องของสินค้า (Involvement Level Products)	ระดับความเกี่ยวข้องสูง (High Involvement)		ระดับความเกี่ยวข้องต่ำ (Low Involvement)	
	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
จุดเว้าวอน (Appeals)				
จุดเว้าวอนด้านเหตุผล (Rational Appeal)	34	43.59	31	25.41
จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - ความกลัว (Emotional - Fear Appeal)	1	1.28	0	0
จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - อารมณ์ขัน (Emotional - Humor Appeal)	22	28.21	47	38.52
จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - เพศ (Emotional - Sex Appeal)	9	11.54	12	9.84
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	66	84.62	90	73.77
ผลงานที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้	12	15.38	32	26.23
รวมทั้งสิ้น	78	100	122	100

จากตารางสามารถสรุปผลออกมาโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย โดยแยกเป็นจุดขายของแต่ละประเภทของระดับความเกี่ยวข้องสินค้า ออกมาเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 16 สรุปผลการวิจัยเรื่องจุดเว้าวอนโดยการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวข้องสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวข้องต่ำ โดยการจัดเรียงตามลำดับ

ระดับความเกี่ยวข้องของสินค้า (Involvement Level Products)	ลำดับความนิยมในการใช้ประเภทของจุดเว้าวอน (Appeals)
ระดับความเกี่ยวข้องสูง (High Involvement)	<ol style="list-style-type: none"> จุดเว้าวอนด้านเหตุผล (Rational Appeal) จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - อารมณ์ขัน (Emotional - Humor Appeal) จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - เพศ (Emotional - Sex Appeal) จุดเว้าวอนด้านอารมณ์ - ความกลัว (Emotional - Fear Appeal)

ระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement)	<ol style="list-style-type: none"> 1. จุดเว้าอนด้านอารมณ์ - อารมณ์ขัน (Emotional - Humor Appeal) 2. จุดเว้าอนด้านเหตุผล (Rational Appeal) 3. จุดเว้าอนด้านอารมณ์ - เพศ (Emotional - Sex Appeal)
--	--

จากตารางสามารถวิเคราะห์ได้ว่าในโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ของสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและระดับความเกี่ยวพันต่ำนั้นจะนิยมใช้จุดเว้าอนที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงนั้นจะนิยมใช้จุดเว้าอนด้านเหตุผล เนื่องจากสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงมักเป็นสินค้าที่มีราคาสูง ผู้บริโภคต้องใช้เวลาในการหาข้อมูล พิจารณา และเปรียบเทียบ ซึ่งจำเป็นที่จะต้องเสนอโฆษณาที่ดูมีเหตุผล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับสินค้า โดยจะต้องให้ผู้บริโภคได้ใช้สมองซีกซ้ายในการพิจารณาข้อมูลมากกว่าสมองซีกขวา ส่วนโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำนั้นจะนิยมใช้จุดเว้าอนด้านอารมณ์ขัน เนื่องจากอารมณ์ขันเป็นการสร้างความสนุก ความเพลิดเพลิน ไปจนถึงความสุขให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งจะทำให้เกิดความประทับใจ จึงเป็นการร่ายที่จะสร้างความใกล้ชิดระหว่างสินค้าและผู้บริโภค และเกิดการจดจำสินค้าในที่สุด และหากวิเคราะห์ในรายละเอียดโดยการรวมจำนวนของผลงานโฆษณาโดยแยกเป็นจุดเว้าอนด้านเหตุผล และจุดเว้าอนด้านอารมณ์จะพบว่าโฆษณาสินค้าสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ จะนิยมใช้จุดเว้าอนด้านอารมณ์มากกว่าจุดเว้าอนด้านเหตุผล เพราะสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำนั้นเป็นสินค้าที่มีราคาถูก และมีคุณสมบัติที่คล้ายคลึงกันมาก ดังนั้นการทำให้ผู้บริโภคจดจำสินค้าและทำให้สินค้าเกิดความแตกต่างได้จึงต้องใช้จุดเว้าอนด้านอารมณ์เพื่อทำให้ผู้บริโภครับรู้ข้อมูลด้วยสมองซีกขวามากกว่าสมองซีกซ้าย ซึ่งจะกระตุ้นการรับรู้ด้านอารมณ์มากกว่าเหตุผล ทำให้สามารถเกิดการรับรู้และจดจำบุคลิกและภาพลักษณ์ของสินค้า

4.2.3 ผลการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบลักษณะวิธีการใช้ภาพโฆษณาในประเภทสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ

ตารางที่ 17 ผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้ภาพโฆษณาโดยการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ

ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า (Involvement Level Products)	ระดับความเกี่ยวพันสูง (High Involvement)		ระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement)	
	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ	จำนวนผลงาน (ชิ้น)	จำนวนร้อยละ
รูปแบบการใช้ภาพโฆษณา (Advertising Visualizations)				
การใช้ภาพที่มีการผสมรวมกันหรือการเชื่อมโยง (Mixing and Matching)	1	1.28	2	1.64
การใช้ภาพการซ้ำและการเพิ่มจำนวน (Repetition and Accumulation)	1	1.28	1	0.82
การใช้ภาพที่ใช้อวดเกินความจริง (Exaggeration)	8	10.26	15	12.3
การใช้ภาพที่ใช้มุมมองตรงกันข้าม (Opposite View)	0	0	0	9.84
การใช้ภาพที่ขัดแย้งหรือภาพลวงตา (Paradox or Illusion)	1	1.28	0	0
การใช้ภาพที่ดูก้าวร้าวและน่าตกใจ (Provocation and Shock)	1	1.28	1	0.82
การใช้ภาพที่เปลี่ยนมุมมองใหม่ (Change the new perspective)	1	1.28	0	0
การใช้ภาพการล้อเล่นและการล้อเลียน (Spoof and Parody)	3	3.85	3	2.46
การใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องราว (Telling story)	15	19.23	14	11.48
การใช้ภาพที่มีความเหนือจริง (Surrealist)	2	2.56	3	2.46
การใช้ภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะสินค้า (Change the product)	0	0	1	0.82
การใช้ภาพแบบ 2 ความหมาย (Double meaning)	1	1.28	2	1.64

การใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย (Metaphor and Analogy)	6	7.69	7	5.74
อื่นๆ	0	0	0	0
รวม	40	51.27	49	40.18
ผลงานที่ไม่สามารถวิเคราะห์ได้	38	48.73	73	59.82
รวมทั้งสิ้น	78	100	122	100

จากตารางสามารถสรุปผลออกมาโดยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย โดยแยกเป็นจุดขายของแต่ละประเภทของระดับความเกี่ยวพันสินค้า ออกมาเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 18 สรุปผลการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้ภาพโฆษณาโดยการเปรียบเทียบระหว่างสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูง และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำ โดยการจัดเรียงตามลำดับ

ระดับความเกี่ยวพันของสินค้า (Involvement Level Products)	ลำดับความนิยมในการใช้ประเภทของรูปแบบการใช้ภาพโฆษณา (Advertising Visualizations)
ระดับความเกี่ยวพันสูง (High Involvement)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ ภาพที่มีการเล่าเรื่องราว (Telling story) 2. การใช้ภาพที่โอ้อวดเกินความจริง (Exaggeration) 3. การใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย (Metaphor and Analogy) 4. การใช้ภาพการล้อเล่นและการล้อเลียน (Spoof and Parody) 5. การใช้ภาพที่มีความเหนือจริง (Surrealist) 6. การใช้ภาพแบบ 2 ความหมาย (Double meaning) การใช้ภาพที่มีการผสมรวมกันหรือการเชื่อมโยง (Mixing and Matching) การใช้ภาพการซ้ำและการเพิ่มจำนวน (Repetition and Accumulation) การใช้ภาพที่ดูก้าวร้าวและน่าตกใจ (Provocation and Shock) การใช้ภาพที่ขัดแย้งหรือภาพลวงตา (Paradox or Illusion) การใช้ภาพที่เปลี่ยนมุมมองใหม่ (Change the new perspective)
ระดับความเกี่ยวพันต่ำ (Low Involvement)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้ภาพที่โอ้อวดเกินความจริง (Exaggeration) 2. การใช้ ภาพที่มีการเล่าเรื่องราว (Telling story) 3. การใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย (Metaphor and Analogy) 4. การใช้ภาพการล้อเล่นและการล้อเลียน (Spoof and Parody) การใช้ภาพที่มีความเหนือจริง (Surrealist) 5. การใช้ภาพแบบ 2 ความหมาย (Double meaning) การใช้ภาพที่มีการผสมรวมกันหรือการเชื่อมโยง (Mixing and Matching) 6. การใช้ภาพการซ้ำและการเพิ่มจำนวน (Repetition and Accumulation) การใช้ภาพที่ดูก้าวร้าวและน่าตกใจ (Provocation and Shock) การใช้ภาพที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะสินค้า (Change the product)

จากตารางนี้แสดงให้เห็นได้ว่าข้อมูลที่ได้มานี้ยังไม่ใช่คำตอบที่จะใช้แทนกลุ่มประชากรทั้งหมดได้ดีเท่าใดนัก จำนวนตัวเลขที่ออกมามีค่ากระจายกันมากเกินไปจนไม่สามารถสรุปเป็นคำตอบที่ดีได้

จากตารางสามารถวิเคราะห์ได้ว่าในโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สำหรับสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงและสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำนั้นจะนิยมใช้วิธีการนำเสนอภาพโฆษณาที่แตกต่างกัน ในโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงจะนิยมใช้วิธีการใช้ภาพโฆษณาที่มีการเล่าเรื่องราว รองลงมาคือการใช้ภาพที่โอ้อวดเกินจริง และการใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย ส่วนโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์สินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำนั้นจะนิยมใช้ภาพโฆษณาที่โอ้อวดเกินจริง การใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่อง และการใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย สามารถวิเคราะห์ได้ว่าวิธีการใช้ภาพโฆษณาที่มีความนิยมในงานวิจัยนี้จะนิยมใช้วิธีการใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องราว การใช้ภาพที่โอ้อวดเกินจริง และการใช้ภาพแบบอุปมาอุปไมย สำหรับในโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงที่นิยมใช้วิธีการใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องนั้น เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างผลงานโฆษณาที่นำมาจากเว็บไซต์ของสถาบัน Luzer's Int'l Archive นั้นผลงานโฆษณาส่วนใหญ่จะเป็นโฆษณาที่ได้รับรางวัลและวิธีการใช้ภาพที่มีการเล่าเรื่องมักเป็นวิธีการที่มักจะได้รับรางวัลเสมอ เนื่องจากเป็นวิธีการที่ยากที่สุด เนื่องจากต้องใช้ภาพที่เป็นเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันจริงๆ โดยปราศจากการตกแต่งภาพทั้งสิ้น และสินค้าที่มีระดับความเกี่ยวพันสูงก็เป็นสินค้าที่มีราคาสูง วิธีการนำเสนอสินค้าว่าเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้บริโภค โดยการนำเสนอว่าคุณสมบัติหรือประโยชน์ของสินค้าสามารถทำให้ผู้ใช้ได้รับผลดีอย่างไร จะทำให้ผู้บริโภคตระหนักในความสำคัญของสินค้าได้เป็นอย่างดี และวิธีการนี้ก็มักจะนำเสนอด้วยอารมณ์ที่เป็นเหตุเป็นผลเสมอเพราะต้องสร้างความน่าเชื่อถือในตัวสินค้า ซึ่งก็จะเป็นไปตามผลวิจัยที่สินค้ากลุ่มนี้นิยมใช้จุดขายทางด้านเหตุผลในการนำเสนอ สำหรับในโฆษณาสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีระดับความเกี่ยวพันต่ำนั้นจะนิยมใช้วิธีการใช้ภาพที่โอ้อวดเกินจริงเพราะเป็นวิธีการที่สามารถดึงดูดใจของผู้บริโภคให้สนใจในประโยชน์หรือคุณสมบัติของสินค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการนำเสนอที่ดูเกินจริง ซึ่งมักจะแฝงอารมณ์ขันไว้ในงานด้วยเสมอ ซึ่งก็จะเป็นไปตามผลวิจัยที่ออกมาที่สินค้าในกลุ่มนี้เองก็นิยมใช้จุดขายด้านอารมณ์ขันเป็นหลัก